

Γλωσσικά σχόλια

ἢν χρόνος ὅτε ἢν ἄτακτος (ό/ή ἄτακτος, τὸ ἄτακτον)
 ἀνθρώπων βίος
 οὐθιώδης, τὸ θηριώδες
 τὸ ἄθλον
 ὁ ἐσθλός, ἡ ἐσθλή, τὸ ἐσθλόν
 αὖ
 τὸ κόλασμα
 κάπειτα (= καὶ ἔπειτα, κράση) μοι δοκοῦσιν ἀνθρώποι
 (= οἱ ἀνθρώποι, κράση) θέσθαι (απαρ. αορ. β'
 Q. τίθεμαι) νόμους
 ὁ κολαστῆς
 τύραννός εἰμι
 ἡ ὕβρις
 ἔξημοῦτο (γ' εν. οριστ. παρατ. Q. ξημόουμαι, ξημοῦμαι)
 ἔξαμαρτάνω
 τάμφανη (= τὰ ἐμφανῆ, κράση) οἱ νόμοι ἀπειρογον
 αὐτοὺς ἔργα μὴ πράσσειν βίᾳ
 λάθρᾳ
 τηνικαῦτα
 πυκνός τις καὶ σοφὸς γνώμην ἀνήρ
 θεῶν δέος θνητοῖσιν (= θνητοῖς) ἔξευρεῖν (απαρ.
 αορ. β' Q. ἔξευρίσκω)
 ὅπως εἴη τι δεῖμα τοῖς κακοῖσι (= κακοῖς), κάν
 φρονέω, φρονῶ
 ἐντεῦθεν τὸ θεῖον εἰσηγήσατο (Q. εἰσηγέομαι,
 εἰσηγοῦμαι) ὡς ἔστι δαίμων ἀφθίτω (επιθ. οὐθ/ή
 ἀφθιτος, τὸ ἀφθιτον) θάλλων βίῳ νόῳ (ουσ. οὐ
 νῆς) τ' ἀκούων καὶ βλέπων φρονῶν τε
 καὶ προσέχων τε ταῦτα καὶ φύσιν θείαν φροῦν
 (μτχ. ενεστ. Q. φορέω, φορῶ)
 πᾶν τὸ λεχθέν (μτχ. παθ. αορ. α' Q. λέγομαι)
 δ βροτός

υπήρχε μια εποχή που έλειπε ο νόμος / η τάξη από
 τη ζωή των ανθρώπων (πβ. ν.ε.: αταξία, τακτοποιώ)
 που ταιριάζει σε θηρίο, που χαρακτηρίζεται από θηριαδία
 το βραβείο, το έπαθλο (πβ. ν.ε.: αθλοθέτης, αθλοπαιδιά)
 ο ενάρετος
 πάλι, από την άλλη πλευρά
 η τιμωρία (πβ. ν.ε.: κόλαση, κολαστήριο)
 κι έπειτα έχω την εντύπωση ότι οι ανθρώποι θέσπισαν
 (πβ. ν.ε.: θέμα, θέση, θετός) νόμους
 ο τιμωρός
 εξουσιάζω, κυβερνώ
 η αλαζονεία, η ξιπασιά, (εδώ) η αδικία, η ασυδοσία
 τιμωρούνταν
 σφάλλω, αδικώ
 οι νόμοι εμπόδιζαν αυτούς να διαπράττουν φανερές
 αδικίες
 κρυφά (πβ. ν.ε.: λαθραίος, λαθροκυνηγός)
 τότε
 ένας άνθρωπος ευφυής και σοφός
 οτι επινόησε (πβ. ν.ε.: εφευρόσκω, εφεύρεση) για τους
 θνητούς τον φόρο των θεών
 για να υπάρχει κάποιος φόρος για τους κακούς, ακόμα
 και αν
 σκέφτομαι, σχεδιάζω (πβ. ν.ε.: φρόνημα, φρόνηση)
 από τότε εισηγήθηκε / δίδαξε το θείο, ότι δηλαδή
 υπάρχει θεός που ζει αιώνια και που ακούει και βλέ-
 πει με τον νου και σκέφτεται και επιτηρεί αυτά και
 είναι περιβεβλημένος με τη θεία φύση
 καθετί που λέγεται
 ο θνητός

Ερμηνευτικά σχόλια

‘Ην χρόνος ὅτε’: Η φράση αυτή αποτελεί συνηθισμένη έναρξη μυθικών διηγήσεων στην αρχαιότητα. Μοιάζει πολύ με την εισαγωγική φράση των δικών μας παραμυθιών: ή-ταν κάποτε... Με παρόμοιο τρόπο σκιαγραφεί ένας άλλος μεγάλος σοφιστής, ο Πρωταγόρας, στον ομώνυμο πλατωνικό διάλογο, τα πρώτα στάδια του ανθρώπινου πολιτισμού.

‘Ην χρόνος ὅτε’ ἢν ἄτακτος ἀνθρώπων βίος... ἔξημοῦτο δ’ εἰ τις ἔξαμαρτάνοι: Οι περισσότεροι σοφιστές που πήραν θέση πάνω στο ζήτημα της προέλευσης του νόμου και της δικαιοσύνης δίδασκαν ότι κατά την πρώτη περίοδο της εμφάνισης των ανθρώπων στη Γη δεν υπήρχαν ούτε κοινωνική οργάνωση ούτε νόμοι. Οι ανθρώποι κατευθύνονταν περισσότερο από τα ένστικτά τους και το δίκαιο του ισχυροτέρου, συνεπώς η ειρηνική συμβίωση δεν ήταν εφικτή· ο πιο δυνατός υπερίσχυνε και επέβαλλε τη θέλησή του στους αδύνατους. Η πρωτόγονη αυτή κατάσταση αντιμετωπίστηκε χάρη στον νόμο και στο δίκαιο, που διαμόρφωσαν νέες συνθήκες ζωής για το ανθρώπινο γένος.

Οι άνθρωποι προσπάθησαν με αυτά τα μέσα να εγκαθιδρύσουν στις κοινωνίες τους τη δικαιοσύνη και να τιμωρήσουν την υβρινή, δηλαδή την αλαζονεία που οδηγεί στην αδικία. Υπάκουαν όμως στους νόμους μόνο όταν υπήρχε κίνδυνος να γίνουν αντιληπτοί και να τιμωρηθούν για την παράβαση που είχαν διαπράξει.

τηνικαῦτά μοι δοκεῖ πυκνός τις καὶ σοφὸς γνώμην ἀνήρ: Κατά τον Κριτία, η ολοκληρωτική επικράτηση του νόμου και του δικαίου εξασφαλίστηκε μόνο όταν ένας οξυδερκής άνθρωπος επινόησε τους θεούς, που παρατηρούν τις πράξεις του ανθρώπου και κρίνουν ακόμα και αυτές που ξεφεύγουν από τη ματιά των αρχόντων της πόλης. Έτσι, ο σοφιστής παρουσιάζει τη θρησκεία ως ελεγκτικό θεσμό που βασίζεται στο δέος που προκαλεί ο παντεπόπτης, παντοδύναμος και αθάνατος θεός.

Ερωτήσεις

- Ποια κατάσταση επικρατούσε, όταν ο άνθρωπος έκανε τα πρώτα βήματά του πάνω στη Γη; Πώς συντέλεσε η εμφάνιση του νόμου στη βελτίωση αυτής της κατάστασης;
- Γιατί χαρακτηρίζει ο Κριτίας σοφό τον άνθρωπο που επινόησε τη θρησκεία;
- Για ποιους λόγους, κατά τη γνώμη σας, η πίστη στους θείους και άγραφους νόμους άρχισε να φθίνει σταδιακά; Ποιοι παράγοντες συντέλεσαν σε αυτή την εξέλιξη;
- Ο Κριτίας περιγράφει έναν θεό που επινοήθηκε από έναν σοφό άνθρωπο, με σκοπό να εποπτεύει τα ανθρώπινα και να προλαμβάνει την αδικία με τον φόρο που εμπνέει στους ανθρώπους. Να συγκρίνετε τα χαρακτηριστικά αυτού του θεού με εκείνα του χριστιανικού Θεού.

O Απόλλων από το δυτικό αέτωμα του ναού του Δία στην Ολυμπία (Αρχαιολογικό Μουσείο Ολυμπίας)

Η Αθηνά σε περισυλλογή. Η θεά στηρίζεται στο δόρυ της και κοιτάζει μια επιτύμβια στήλη (ανάγλυφο του 470-450 π.Χ., Μουσείο Ακροπόλεως).

B1. Λεξιλογικός Πίνακας

ἀθλος [= διαγωνισμός, αγώνας για την κατάκτηση βραβείου, (μτφ.) πάλη, μόχθος]

[στο κείμενο συναντήσατε τον τύπο: ἀθλον]

Αρχαία Ελληνική ————— **Αρχαία / Νέα Ελληνική** ————— **Νέα Ελληνική**

Ομόρριζα	απλά	αθλεύω [= αγωνίζομαι για κάποιο έπαθλο] τὸ ἄθλον [= βραβείο αγώνα, (πληθ.) αγώνας]	ἄθλω (ν.ε.: αθλούμαι) ἡ ἄθλησις (-η) ὁ ἄθλητής ἄθλητικός τὸ ἄθλημα ἄθλιος [= ταλαιπωρος, ελεεινός] ἡ ἄθλιότης (-τητα)	αθλητισμός
σύνθετα		ἡ ἄθλοθεσία	δ ἄθλοθέτης [= αυτός που απονέμει το βραβείο] ἄθλοφόρος τὸ πένταθλον (-ο) τὸ δέκαθλον (-ο) φίλαθλος τὸ ἑπαθλον (-ο)	αθλοπαιδιές [= αθλητική ψυχαγωγική δραστηριότητα] αθλητίατρος αθλητικογράφος συναθλητής πρωταθλητής πρωταθλητισμός αντιαθλητικός

Ασκήσεις

1. Να συμπληρώσετε τις προτάσεις με την κατάλληλη λέξη από τον Λεξιλογικό Πίνακα:

- α. Η Ελλάδα αναδείχθηκε _____ Ευρώπης στο ποδόσφαιρο το 2004.
- β. Στους Ολυμπιακούς Αγώνες της αρχαίας Ελλάδας το _____ ήταν στεφάνι αγριελιάς.
- γ. Η Εκκλησία ονόμασε τους αγίους Δημήτριο και Γεώργιο _____.

2. Να συνδυάσετε τις λέξεις της στήλης A' με αυτές της στήλης B', επιφέροντας τις αναγκαίες αλλαγές ώστε να προκύψουν αποδεκτά ονοματικά σύνολα:

A'	B'
αντιαθλητικός	αθλητισμός
αθλητικός	έπαθλο
σχολικός	άθλημα
χρηματικός	συμπεριφορά
επίπονος	συντάκτης

3. Να εξετάσετε με τη βοήθεια των λεξικών σας πώς η λέξη **ἄθλιος** πήρε τη σημασία «ταλαιπωρος, δυστυχής».

Για να βοηθηθείτε, σκεφτείτε τα ζεύγη λέξεων: αγωνία – ἄγων, μοχθηρός – μόχθος, πονηρός – πόνος.

B2. Ετυμολογικά

Δεύτερο συνθετικό λέξη αλιτή - επίθετο

Κατά τη σύνθεση, όταν το β' συνθετικό είναι επίθετο, μένει αμετάβλητο.

π.χ. δύσ-βατος (βατός), πάγ-καλος (καλός), ἄ-γνωστος (γνωστός)

Ασκήσεις

1. Να γράψετε από μία σύνθετη λέξη της α.ε. χρησιμοποιώντας ως β' συνθετικό τα επίθετα σοφὸς και πᾶς.

2. Με τα συνθετικά που δίνονται να σχηματίσετε σύνθετα επίθετα της α.ε.:

ἀ- + φυσικός	πολύς + ποικίλος	
ἀ- + ἵσος	πρό + δῆλος	
φίλος + καλός		

3. Να συνδυάσετε τα πρότα συνθετικά της στήλης Α' με όσο το δυνατόν περισσότερα επίθετα από τη στήλη Β', ώστε να προκύψουν σύνθετα επίθετα της α.ε. Στη συνέχεια να σημειώσετε στη στήλη Γ' τις σύνθετες λέξεις που προκύπτουν:

A'	B'	C'
ἀ-	ὅμοιος	
δυσ-	δῆλος	
παρά	ἀνάλογος	
κατά	σύμμετρος	

G1. Γραμματική

1. Ευκτική ενεστώτα του ρ. εἰμὶ και παρακειμένου των βαρύτονων ρημάτων ε.φ.

Ο τύπος εἰη του κειμένου της Ενότητας (στ. 14) είναι τύπος ευκτικής ενεστώτα του ρ. εἰμί.

Η ευκτική ενεστώτα του ρ. εἰμί δε σχηματίζεται με τη χαρακτηριστική δίφθογγο -οι-, όπως αυτή των βαρύτονων ρημάτων.

Κλίση ευκτικής ενεστώτα ρ. εἰμί

εῖην	εῖημεν / εῖμεν
εῖης	εῖητε / εῖτε
εῖη	εῖησαν / εῖεν

Η ευκτική του παρακειμένου των βαρύτονων ρημάτων σχηματίζεται τόσο περιφραστικά (πιο εύχορηστος τύπος) από την ενεργητική μετοχή παρακειμένου του ρήματος και την ευκτική ενεστώτα του ρ. εἰμί, π.χ. λελυκός, -νῖα, -ός εῖην, όσο και μονολεκτικά (σπάνια), π.χ. λελύκ-οιμι, λελύκ-οις ήτλ.

❖ Να κλίνετε την περιφραστική ευκτική παρακειμένου ε.φ. του ρ. κελεύω:

Κλίση ευκτικής παρακειμένου ε.φ.

κεκελευκός, -νῖα, -ός	κεκελευκότες, -νῖαι, -ότα .....
» » »	» » » .....
» » »	» » » .....

2. Γ' κλίση επιθέτων

Αφωνόληχτα τρικατάληχτα σε -ας, -ασα, -αν

Ο τύπος **πᾶν** του κειμένου ανήκει στο αφωνόληχτο τρικατάληχτο επίθετο **πᾶς**, **πᾶσα**, **πᾶν**. Άλλα επίθετα αυτής της κατηγορίας είναι τα σύνθετά του **ἄπας** και **σύμπας**. Ακολουθεί η κλίση του:

ενικός αριθμός			πληθυντικός αριθμός		
αρσενικό	θηλυκό	ουδέτερο	αρσενικό	θηλυκό	ουδέτερο
ονομ.	πᾶς (< πάντ-ς)	πᾶσα	πᾶν (< πάντ-)	πάντ-ες	πᾶσαι
γεν.	παντ-ός	πάσης	παντ-ός	παντ-ων	παντ-ων
δοτ.	παντ-ί	πάσῃ	παντ-ί	πᾶσι (< πάντ-σι)	πάσαις
αιτ.	πάντ-α	πᾶσαν	πᾶν (< πάντ-)	πάντ-ας	πάσας
κλητ.	πᾶς (< πάντ-ς)	πᾶσα	πᾶν (< πάντ-)	πάντ-ες	πᾶσαι

Παρατηρήσεις

- Το θηλυκό γένος κλίνεται κατά την α' κλίση των ουσιαστικών. Το -α του θηλυκού γένους είναι βραχύ (πάντ-j-α > πάν-σ-α > πᾶσα) όπου εμφανίζεται, εκτός από την κατάληξη -ας της αιτιατικής πληθυντικού.
- Οι τύποι του αρσενικού πᾶς (< πάντ-ς) και του ουδετέρου πᾶν (< πάντ-) περισπώνται, παρά τον κανόνα, κατ' αναλογίαν προς το θηλυκό πᾶσα.
- Για διευκόλυνσή σας, να θυμάστε ότι το -α- της παραλήγουσας είναι βραχύ, όταν ακολουθεί -ντ-, και μακρό σε όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις.

Γ2. Σύνταξη

Το άμεσο και έμμεσο αντικείμενο

Όπως διδαχθήκατε πέρυσι (Ενότητα 12), εκτός από τα ρήματα που η σημασία τους συμπληρώνεται με ένα αντικείμενο (μονόπτωτα ρήματα), υπάρχουν και αιτά που η σημασία τους συμπληρώνεται με δύο αντικείμενα που δε συνδέονται παρατακτικά μεταξύ τους (δίπτωτα ρήματα). Στην περίπτωση που συναντάμε δίπτωτο ρήμα, διακρίνουμε τα αντικείμενά του σε **άμεσο** και **έμμεσο** σύμφωνα με τον ακόλουθο πίνακα:

δίπτωτα ρήματα		
άμεσο αντικείμενο	έμμεσο αντικείμενο	παράδειγμα
αιτιατική	δοτική	Πᾶσαν ὑμῖν τὴν ἀλήθειαν ἔρω.
αιτιατική	γενική	Ὑμεῖς ἐμοῦ ἀκούσασθε πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.
αιτιατική προσώπου	αιτιατική πράγματος	Ἡμεῖς ὑμᾶς κακὸν οὐδὲν πώποτε ἐποίησαμεν.
γενική	δοτική	Τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας παρεχωρήσατε αὐτῷ.

Παρατήρηση

Απαρέμφατο ή δευτερεύουσα ονοματική πρόταση που επέχει θέση αντικειμένου αντιστοιχεί στην αιτιατική πτώση ουσιαστικού που δηλώνει πράγμα.

Ασκήσεις

- Να συμπληρώσετε τις παρακάτω προτάσεις με τους κατάλληλους τύπους της ευκτικής ενεστώτα του ρ. εἰμί:
  - Εἴθε παῖς ἐμός καλός κάγαθός _____
  - Σύ, ὦ θεοί, εὐτυχῆς _____
  - Δοῦλοι εὐπειθεῖς ἥμιν ἄν _____, εἰ λογοτοῦμεν.
  - _____ , ὡ στρατιῶται, μνήμονες τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς.

2. Να συμπληρώσετε τους παρακάτω τύπους ευκτικής παρακειμένου:

ήμεις (βούλεύω) _____

αὔτη (κινδυνεύω) _____

σύ (σπουδάζω) _____

αὕται (δανείζω) _____

3. Να μεταφέρετε τους ρηματικούς τύπους στο ζητούμενο πρόσωπο της ευκτικής αορίστου και παρακειμένου:

οὗτος	κωλύω	_____	_____
	θύω	_____	_____
	σχολάζω	_____	_____
οὗτοι	κρύπτω	_____	_____
	γράφω	_____	_____
	ἀθροίζω	_____	_____

4. Να συμπληρώσετε τις φράσεις επιλέγοντας την κατάλληλη ευκτική παρακειμένου από το πλαίσιο:

γεγονότες είεν, λελυκότες είμεν, ἐπιδεδημηκώς είη (ἐπιδημέω, -ῶ = επιστρέψω), τετελευτηκώς είη
(τελευτάω, -ῶ = πεθαίνω), ἀποδεδωκώς είη

- α. Ἐλεγον δτι σπονδάς _____.
- β. Ὁψὲ ἀν Λακεδαιμόνιοι φιλάνθρωποι _____.
- γ. Ἐγὼ δ; ὃ ἄνδρες δικασταί, ἐπιθόμην περὶ τῆς βασάνου τοῦ ἀνθρώπου καὶ δτι _____ τὸ ἀργύριον.
- δ. Προσελθών δὲ πρὸς τὸν πατέρα Κάλλιππος ἥρετο (= ρώτησε) αὐτὸν εἰ ἥδη _____ ὁ Κηφισιάδης.
- ε. Κάλλιππος προσῆλθεν τὸ πρῶτον πρὸς τὴν τράπεζαν, λέγων δτι _____ ὁ Λύκων.

5. Να βρείτε τη σωστή απάντηση σε κάθε ερώτηση και να μεταφέρετε το αντίστοιχο γράμμα στα τετράγωνα που ακολουθούν. Θα σχηματιστεί το όνομα γνωστού φιλοσόφου της αρχαιότητας:

α. γ'εν. ευκτ. ενεστ. ρ. εἰμί:	Α. εῖην	Π. εῖη
β. γ'εν. ευκτ. παρακ. ρ. ψηφίζω:	Λ. ἐψηφικώς εῖη	Ρ. ἐψηφικώς εῖην
γ. α'πληθ. ευκτ. παρακ. ρ. φεύγω:	I. πεφευγότες εῖητε	Α. πεφευγότες εῖημεν
δ. β'εν. ευκτ. παρακ. ρ. θαυμάζω:	O. τεθαυμακότες εῖητε	Τ. τεθαυμακώς εῖης
ε. β'πληθ. ευκτ. παρακ. ρ. λείπω:	Ω. λελοιπότες εῖητε	Η. λελοιπότες εῖησαν
στ. α'πληθ. ευκτ. παρακ. ρ. παρασκευάζω:	N. παρεσκευακότες εῖημεν	Σ. παρεσκευακότες εῖησαν

Ερώτηση	α	β	γ	δ	ε	στ
Απάντηση						

6. Να συμπληρώσετε τις φράσεις με τον κατάλληλο τύπο του επιθέτου πᾶς, πᾶσα, πᾶν:

- α. _____ Ἀρκαδίας ἥρξαν.
- β. Τούτους ἐπιτηδειοτάτους νομίζομεν ἐπὶ _____ τῶν τεχνῶν.
- γ. Τῶν ἄλλων _____ ἀπείχετο πλὴν ὕδατος.
- δ. Εὑδούλος _____ τὸν χρόνον ἐβούλετο πρᾶξαι ταύτην τὴν φιλίαν.

7. Στις παρακάτω φράσεις να χαρακτηρίσετε τα ρήματα ως μονόπτωτα ή δίπτωτα και να βρείτε τα αντικείμενά τους:

- α. Βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμός.
- β. Πολλὰ ἀγαθὰ οἱ θεοὶ παρέχουσιν τοῖς ἀνθρώποις.
- γ. Δίωκε δόξαν και ἀρετήν.
- δ. Οἱ στρατηγοὶ ἐδίδοσαν (= ἔδιναν) τοῖς στρατιώταις και τοῖς δούλοις μισθόν και σῖτον.

- ε. Ἀνθρωπος ὁν μέμνησο (= να θυμάσαι) τῆς κοινῆς τύχης.
στ. Οι πατέρες ήμων Μήδων ἐκράτησαν (= νίκησαν).

8. Στις προτάσεις που ακολουθούν να βρείτε τα αντικείμενα των ρημάτων και να τα διακρίνετε σε άμεσα και έψησα:

- α. Κῦρος ἀπέκωπτεν τοὺς στρατιώτας τὴν ἑαυτοῦ λύπην.*
  - β. Παρέδοσαν τοῖς Θηβαίοις τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους (= κατόπιν συμφωνίας).*
  - γ. Ἐμοὶ δὲ μὲν γὰρ πατήρ κατέλιπεν (= κληροδότησε) οὐδέν.*
  - δ. Ἀπέλισεν δὲ Διονύσιος τῆς τιμωρίας τὸν ἐγκαλούμενον (= τον κατηγορούμενο) καὶ παρεκάλεσε τοὺς ἄνδρας τοίτον ἑαυτὸν εἰς τὴν φιλίαν προσλαβέσθαι.*
  - ε. Οἱ Κορίνθιοι ἐδέοντο (= παρακαλούσαν) τῶν Βοιωτῶν ἔνημάχους γενέσθαι σφῶν τε καὶ Ἀργείων καὶ τᾶλλα κοινῇ (= από κοινού) πράσσειν.*

9. Να μεταφέρετε τις λέξεις που δίνονται μέσα στην παρένθεση στην πτώση που ζητείται και να δηλώσετε αν αυτές είναι τα άμεσα ή τα έμμεσα αντικείμενα των ογκάτων από τα οποία εξαρτώνται:

- α. Μιλτιάδης ὥφειλε _____ (τὸ δημόσιον, δοτ. εν.) _____ (χρῆμα, αιτ. πληθ.).
 β. Ἐπειτα δὲ ἀναμνήσω _____ (σύ, αιτ. πληθ.) καὶ _____ (ὁ κίνδυνος, αιτ. πληθ.) τῶν ἡμετέρων προγόνων.
 γ. Ἡμεῖς μετεσχήκαμεν (=έχουμε συμμετάσχει) _____ (σύ, δοτ. πληθ.) _____
 (σεμνότατον ἱερόν, γεν. πληθ.), _____ (θυσία, γεν. πληθ.), _____ (καλλίστη
 ἔοστή, γεν. πληθ.).

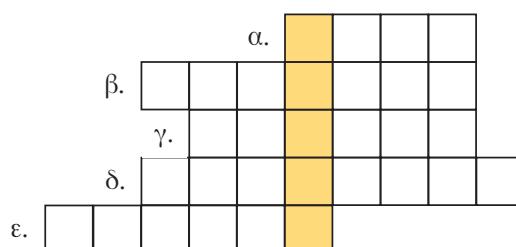
10. Να συμπληρώσετε τις παρακάτω προτάσεις με τα αντικείμενα που λέπουν στην πτώση που ζητείται. Στη συνέχεια να μεταφέρετε τα αντικείμενα στα αντίστοιχα τετραγωνίδια και θα δείτε να σχηματίζεται στην έγχωρημη στήλη το όνομα του iερού νησιού του θεού Απόλλωνα στην αιτιατική πτώση:

- a. Αἴ τε γυναῖκες ἐν τῇ μάχῃ συνεπελάβοντο (=βοήθησαν) _____ (ό δῆμος, δοτ.) βάλλουσαι ἀπὸ τῶν οἰκιῶν τῷ κεράμῳ.

β-γ. Σωκράτης ὠφέλει μὲν _____ (οἱ μαθηταί, αιτ.), ἐλυσιτέλει (= ωφελούσε) δὲ _____ (οἱ φίλοι, δοτ.).

δ. Εἰσὶ τινες οἵ καὶ ἀγάλλονται ἐπὶ τῷ καταφρονεῖν _____ (οἱ ἄρχοντες, γεν.).

ε. Ἡ πατοὶς οὐχ ἐπιλανθάνεται (=ξεχνά) _____ (οἱ ἀγαθοί, γεν.).

Πάντα πλήροι θεῶν.

Θαλῆς

Ενότητα 9

Νεαρή δρομέας από τη Δωδώνη (6ος αι. π.Χ., Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνας)

Η Καλλιπάτειρα

A. Κείμενο

Ο Παυσανίας (115-180 μ.Χ.) είναι ο πολυταξιδεμένος περιηγητής και γεωγράφος στον οποίο οφείλουμε μια κατατοπιστική και λεπτομερειακή περιγραφή της Πελοποννήσου και μέρους της Στερεάς Ελλάδας. Στο έργο του ‘Ελλάδος Περιήγησις μας δίνει, μεταξύ άλλων, εκτεταμένες περιγραφές θρησκευτικών εθίμων και τελετών, καθώς και σημαντικότατες πληροφορίες για τη θρησκευτική τέχνη και αρχιτεκτονική των περιοχών της Ολυμπίας και των Δελφών. Με την ευκαιρία της επίσκεψής του στην Ολυμπία αφηγείται την περίπτωση της Καλλιπάτειρας, της μοναδικής έγγαμης γυναικας που κατάφερε να εισέλθει στον χώρο τέλεσης των αγώνων και να μην τιμωρηθεί.

Κατὰ δὲ τὴν ἐς Ὀλυμπίαν ὁδὸν ἔστιν ὅρος πέτραις ὑψηλαῖς ἀπότομον, Τυπαιὸν καλούμενον. Κατὰ τούτου τὰς γυναικας Ἡλείοις ἔστιν ὡθεῖν νόμος, ἢν φωραθῶσιν ἐς τὸν ἀγῶνα ἐλθοῦσαι τὸν Ὀλυμπικὸν ἥ καὶ ὀλως ἐν ταῖς ἀπειρημέναις σφίσιν ἡμέραις διαβᾶσαι τὸν Ἀλφειόν. Οὐ μὴν οὐδὲ ἀλῶναι λέγουσιν οὐδεμίαν, ὅτι μὴ Καλλιπάτειραν μόνην, ἥ ὑπὸ τινῶν καὶ Φερενίκη καλεῖται. Αὕτη προαποθανόντος αὐτῇ τοῦ ἀνδρός, ἐξεικάσασα αὐτὴν τὰ πάντα ἀνδρὶ γυμναστῇ, ἥγαγεν ἐς Ὀλυμπίαν τὸν υἱὸν μαχούμενον· νικῶντος δὲ τοῦ Πεισιρόδου, τὸ ἔρυμα ἐν ᾧ τοὺς γυμναστὰς ἔχουσιν ἀπειλημένους, τοῦτο ὑπερπηδῶσα ἥ Καλλιπάτειρα ἐγυμνώθη. Φωραθείσης δὲ ὅτι εἴη γυνή, ταύτην ἀφιᾶσιν ἀξήμιον καὶ τῷ πατρὶ καὶ ἀδελφοῖς αὐτῆς καὶ τῷ παιδὶ αἰδῶ νέμοντες –ὑπῆρχον δὴ ἄπασιν αὐτοῖς Ὀλυμπικαὶ νῖκαι – ἐποίησαν δὲ νόμον ἐς τὸ ἔπειτα ἐπὶ τοῖς γυμνασταῖς γυμνοὺς σφᾶς ἐς τὸν ἀγῶνα ἐσέρχεσθαι.

Παυσανίας, Έλλάδος Περιήγησις 5.6.7-8 (διασκευή)

Γλωσσικά σχόλια

<p>δή ἀπότομος, τὸ ἀπότομον ἡ πέτρα κατὰ τούτου ὡθεῖν (απαρ. ενεστ. ρ. ὠθέω, ὠθῶ) ἢν φωραθῶσιν (υποτ. παθ. αορ. ρ. φωράομαι, φωρῶμαι) ἐλθοῦσαι (μτχ. αορ. β' ρ. ἔρχομαι)... ἢ καὶ... διαβᾶσαι (μτχ. αορ. β' ρ. διαβαίνω) δλως ἐν ταῖς ἀπειρημέναις (μτχ. παρακ. ρ. ἀπαγορεύομαι) σφίσιν ἡμέραις οὐ μὴν οὐδὲ ἀλῶναι (απαρ. αορ. β' ρ. ἀλίσκομαι) λέγουσιν ὅτι μή προαποθανόντος (μτχ. αορ. β' ρ. προαποθνήσκω) αὐτῇ τοῦ ἀνδρός ἔξεικάσασα (ρ. ἔξεικάζω) αὐτὴν τὰ πάντα ἀνδρὶ γυμναστῇ ῆγαγεν (οριστ. αορ. β' ρ. ἄγω) τὸν μέσον μαχούμενον (μτχ. μέλλ. ρ. μάχομαι) τὸ ἔρωμα ἀπειλημένους (μτχ. παρακ. ρ. ἀπολαμβάνομαι) τοῦτο ὑπερπηδῶσα (μτχ. ενεστ. ρ. ὑπερπηδάω, ὑπερπηδῶ) ἀφιᾶσιν (οριστ. ενεστ. ρ. ἀφίημι) ἀξήμιον (επίθ. δή/δή ἀξήμιος, τὸ ἀξήμιον) ἡ αἰδῶς νέμω αἰδῶ ἐσέρχομαι</p>	<p>απόκρημνος ο βράχος σε αυτόν να πετούν (πβ. ν.ε.: ὠση, ὠθηση) αν συλληφθούν επ' αυτοφώρω / αν αποκαλυφθούν... να έχουν έρθει... ἢ ακόμα και... να έχουν περάσει γενικά κατά τις απαγορευμένες γι' αυτές ημέρες ούτε και λένε ότι πιάστηκε (πβ. ν.ε.: ἀλωση) παρά μόνο επειδή είχε πεθάνει νωρίτερα ο σύζυγός της αφού μεταμφιέστηκε (πβ. ν.ε.: εικασία, εικαστικός) πλή- ρως σε άντρα γυμναστή έφερε (πβ. ν.ε.: αγωγός, αγωγή) σαν γυμναστής τον γιο της για να αγωνιστεί ο φράκτης περιορισμένους καθώς πηδούσε πάνω από αυτό¹ αφήνουν ατιμώρητη ο σεβασμός αποδίδω σεβασμό² μπαίνω</p>
---	--

Ερμηνευτικά σχόλια

Κατὰ τούτου τὰς γυναῖκας Ἡλείους ἐστὶν ὡθεῖν νόμος, ἢν φωραθῶσιν ἐς τὸν ἀγῶνα ἐλθοῦσαι τὸν Ὀλυμπικόν: Ξένοι, βάρβαροι, ακόμη και δούλοι μπορούσαν να παρακολουθούν τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Απαγορεύοταν όμως ωρτά να εισέρχονται στο στάδιο και να παρακολουθούν τους αγώνες οι έγγαμες γυναίκες. Η μόνη ενήλικη γυναίκα που μπορούσε να παρακολουθήσει τους αγώνες ήταν η ιέρεια της θεάς Δήμητρας.

Οὐ μὴν οὐδὲ ἀλῶναι λέγουσιν οὐδεμίαν, ὅτι μὴ Καλλιπάτειραν μόνην: Η μοναδική έγγαμη γυναίκα που τόλμησε να παραβιάσει το άβατο της Ολυμπίας ήταν η Καλλιπάτειρα από τη Ρόδο, που καταγόταν από μεγάλη οικογένεια ολυμπιονικών. Αυτή, όταν έμεινε χήρα, ανέλαβε η ίδια την εκγύμναση και την προετοιμασία του γιου της Πεισιρόδου, για να λάβει μέρος στο αγώνισμα της πυγμαχίας κατά την 96η Ολυμπιάδα (396 π.Χ.). Φλεγόμενη από επιθυμία να παρακολουθήσει τον γιο της να αγωνίζεται και να νικά στην Ολυμπία, αφήφησε τον σχετικό νόμο, μεταμφιέστηκε σε άντρα γυμναστή και πέρασε στο στάδιο.

ταύτην ἀφιᾶσιν ἀξήμιον καὶ τῷ πατρὶ καὶ ἀδελφοῖς αὐτῆς καὶ τῷ παιδὶ αἰδῶ νέμοντες: Από σεβασμό προς τον πατέρα, τον σύζυγο και τον γιο της για τη σημαντική αθλητική συνεισφορά τους, οι ελλανοδίκες δεν την τιμώρησαν, αλλά την άφησαν ελεύθερη. Ήταν κόρη του περίφημου ολυμπιονίκη Διαγόρα και σύζυγος ενός επίσης μεγάλου ολυμπιονίκη, του Καλλιάνακτος, ενώ τα αδέρφια της και ο γιος της κέρδισαν και αυτά σημαντικές νίκες στους Ολυμπιακούς Αγώνες και στα Ίσθμια.

Ερωτήσεις

1. Ποιος νόμος ίσχυε στους Ήλείους για όποια έγγαμη γυναικά διέβαινε τον Αλφειό κατά τον χρόνο τέλεσης των Ολυμπιακών Αγώνων;
2. Ποιος νόμος ψηφίστηκε από τους ελλανοδίκες μετά από όσα συνέβησαν με την Καλλιπάτειρα;
3. Έχετε υπόψη σας σύγχρονες μιορφές κοινωνικών ή άλλων διακρίσεων εις βάρος των γυναικών στη χώρα μας ή στον υπόλοιπο κόσμο; Ποιοι παράγοντες θεωρείτε ότι συμβάλλουν στην ύπαρξη και στη διατήρησή τους;

To στάδιο της αρχαίας Ολυμπίας

Παράσταση δόλι-
χου δρόμου (ατ-
τικός μελανόμορ-
φος αμφορέας,
500 π.Χ., Αρχαιο-
λογικό Μουσείο
Ρόδου)

